

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

ABD-İran Çatışmasının Arkasında Olan Şey

Çıkarlara Hizmet Etmenin Son Bulması ve Yeni Bir Hegemonya Projesidir

Haber:

Amerika ve Yahudi varlığının İran'a yönelik savaşı.

Yorum:

Siyasi ve popüler çevrelerde şu temel soru tekrarlanıyor: Amerika, on yıllardır bölgedeki politikalarının denkleminde ayrılmaz bir parçası olan İran'a neden bugün saldırıyor?

Bu soruyu cevaplamak için egemen olan şu anlatıya bir göz atmamız gerekir; İran hiçbir zaman sadece ABD'ye tabi bir devlet olmamış, aksine bölgesel nüfuzunu genişletme hayalini gerçekleştirmek için tamamen pragmatik bir alan içerisinde ABD politikasının yörüngesinde dönmüştür. -Bazen hesaplanmamış olanlar da dahil- 21. yüzyılın başından bu yana yaşanan siyasi gelişmeler, Tahran'a art arda fırsatlar sağlamıştır; zira Tahran'ın çıkarları, Washington'un Afganistan, Irak, Lübnan, Suriye ve Yemen gibi bölgelerde Tahran'ın hizmetlerine olan ihtiyacı ile kesişmektedir. Nitekim o ikisinin ilişkilerinin tarihi, kirli anlaşmalar ve karşılıklı çıkarlarla doludur. Ancak Amerika'nın bölgeye yönelik projesi artık olgunlaşmış ve yeni bir aşamaya girmiş gibi görünmektedir; işte bu aşamada Amerika, görevi sona eren İran'ın nüfuzunu sona erdirmeye karar vermiştir. Bugün Amerika, doğrudan ve tam nüfuzunu genişletmeye ve on yıllardır engellenen eski bir plana göre Orta Doğu haritasını yeniden çizmeye çalışmaktadır. İran, Amerika'ya hizmet edip sonra da kurban edilerek bir kenara atılan ilk ülke değildir; zira modern siyasi tarih, bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Bu karmaşık sahnenin karşısında sevinmeli miyiz? Yoksa öfkelenmeli miyiz? Ya da gerçekte neler olup bittiğini anlayıp uygun bir şekilde mi tepki vermeliyiz?

Bu çatışmaya ilişkin tutumun, İran rejimine duyulan herhangi bir sempatiden kaynaklanmadığını vurgulamak önemlidir; zira rejim değişmemiş ve utanç verici bölgesel geçmişinden vazgeçtiğine dair herhangi bir işaret göstermemiştir; dolayısıyla bu rejim, çıkarları Afganistan ve Irak'ın Amerikan işgaliyle kesişen, Suriye'deki Esad rejimini desteklemeye katkıda bulunan ve Yemen'in parçalanmasında kilit rol oynayan bir rejimdir. Merkezi konular düzeyinde bu rejim -diğer tüm rejimler gibi- Gazze Şeridi'ni yüzüstü bırakmıştır, hatta Lübnan'daki partisini bile kaderine terk etmiş ve bıçak boğazına dayandığında doğrudan çatışmaya girmeye karar vermiştir. Eğer İran müzakereler yoluyla savaşı önlemeyi başarabilseydi, Amerika ile yürüttüğü gizli anlaşma konusunda ilk izlediği yolu tamamlamaya geri dönerdi.

Bu utanç verici tarihe rağmen mevcut Amerikan savaşını daha geniş bir perspektiften değerlendirmek gerekir: bu ise bunun İslam beldesine yönelik bir

saldırı olması ve bundan daha da tehlikelisi, bunun sadece muhalifleri devirmenin ötesinde eşi görülmemiş felaket hedefleri taşıyan yaklaşan bir Amerikan projesi bağlamında gerçekleşmesidir.

ABD yönetimi tarafından desteklenen bu proje (ve özellikle de Trump'ın projesi), askeri ve siyasi hegemonyadan daha fazlasını hedefliyor ki projenin özellikleri şu şekilde özetlenebilir:

- Fikri ve psikolojik olarak boyun eğdirmek, sözde İbrahimi dinleri yeni bir kültürel çerçeve olarak dayatmakta olup İslami siyasi kalkınma projelerini kesinlikle yasaklamaktadır.

- Coğrafi ve demografik parçalanma, bölgeyi yeniden siyasi, mezhepsel ve ırksal kantonlara bölerek halklarını (özellikle Sünni çoğunluğu), başta Yahudi varlığı olmak üzere dış güçlerin liderlik ettiği bir okyanustaki mezhepsel adalar arasında yaşayan sırf bir mezhebe dönüştürmektir.

- Şam ve Arap Doğu'yu Amerikan sermayesi için devasa bir yatırım bölgesine dönüştürme projesindeki ekonomik köleleştirme, bu bölgenin evlatlarının, yeni hegemonyanın çıkarlarına hizmet eden sırf çalışanlar ve işçiler haline getirilmesidir.

Bu nedenle sahneyi sadece “düşmanın düşmanı yenmesi” düzeyine indirmek, dar görüşlü bir yaklaşımdır. Sahnenin tamamlanması, Washington'un tam ve doğrudan hegemonya için çabasında ve rejimlerin itaatkarlık halini istismar ederek Yahudi varlığının hesap verme veya denetim olmaksızın arbede çıkarmaya terk edilmesinde ortaya çıkmaktadır. Eğer halklar bu tabloyu bir bütün olarak anlamış olsaydı, bir yandan sevinç ve tehlil, diğer yandan da sempati ve yas tutma gibi ikilemlerin ötesine geçerek bilinç alanına intikal ederlerdi. İşte bu bilinç, samimi güç sahiplerinin sorumluluklarını üstlenmelerini ve bu planın gerçekleşmesini önlemek için dizginleri ele almalarını ve sadece pasif dualarla yetinmemeyi gerektirmektedir: Allah'ım, zalimleri vur ve bizleri onların arasında sağ salim çıkar.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahmed El-Kasas